

Προς:

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ & ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας
Δασών και Αγροπεριβάλλοντος
Χαλκοκονδύλη 31 – Τ.Κ. : 10164
Η/Τ: [ethnikosdialogos kynigi@yahoo.gr](mailto:kynigi@yahoo.gr)
ethnikos.dialogos.kynigi@gmail.com

Υπόψη: κ. Δημήτρη Ντινόκα

**Προϊσταμένου Δ/νσης Δασικών Έργων & Υποδομών
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΗ ΕΘΝΙΚΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΓΙΑ ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ**

Αθήνα, 20 Απριλίου 2016
Αρ.Πρωτ.: 1103

Θέμα: Εθνικός Διαλόγος για το Κυνήγι, Άξονας Ι – προτάσεις Ελληνικής Εταιρίας Προστασίας της Φύσης

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ
29 Μαρτίου 2016

Γενικό σχόλιο

Αναμφίβολα, το κυνήγι είναι μια νόμιμη δραστηριότητα. Ωστόσο, ο τρόπος με τον οποίο ρυθμίζεται η άσκηση του στην Ελλάδα δεν στηρίζεται όπως θα έπρεπε στην επιστήμη και τις αρχές της αειφορίας, αλλά εν πολλοίς στην ικανοποίηση των συμφερόντων των Κ.Ο. οι οποίες, εκμεταλλευόμενες το ιδιότυπο υπέρ αυτών νομικό πλαίσιο, έχουν μετατραπεί σε ισχυρό λόμπυ (ομάδα πίεσης). Πιστεύουμε ότι, εάν η Πολιτεία επιθυμεί πραγματικά την αειφορική διαχείριση της άγριας πανίδας και την ολοκληρωμένη διαχείριση των βιοτόπων της, πρέπει να αναθεωρήσει δραστικά το αναχρονιστικό νομικό πλαίσιο που διέπει και τροφοδοτεί το στρεβλό αυτό σύστημα.

Προς αυτήν την κατεύθυνση κινούνται οι παρακάτω προτάσεις μας, οι οποίες αποτελούν ένα πρώτο γενικό κείμενο προς περαιτέρω εξειδίκευση και ανάλυση.

1.- Από το σύνολο των υφισταμένων σήμερα διατάξεων που απαρτίζουν το νομικό και διοικητικό καθεστώς που διέπει τη θήρα , ποιες θεωρείτε ότι χρήζουν άμεσης παρέμβασης και προς ποια κατεύθυνση;

Νομικό καθεστώς

1α. Η ισχύουσα σήμερα στην Ελλάδα κυνηγετική νομοθεσία κρίνεται ως αναχρονιστική, αποσπασματική, διάσπαρτη, δυσνόητη, ασαφής και - σε ορισμένα σημεία - αντιφατική. Το κυριότερο πρόβλημα έγκειται στο ότι για μεν τη θήρα των πουλιών ισχύει σήμερα ένα βελτιωμένο και (σε γενικές γραμμές) σχετικά καλά προσαρμοσμένο στο Ενωσιακό Δίκαιο νομικό πλαίσιο, αλλά το ισχύον για τη θήρα των θηλαστικών νομικό πλαίσιο ανάγεται, ουσιαστικά, στην δεκαετία του 1970 (ίσως και παλαιότερα).

Πρόταση: Είναι απολύτως αναγκαίος και επείγων ο πλήρης εκσυγχρονισμός της υπάρχουσας σήμερα στην Ελλάδα κυνηγετικής νομοθεσίας, καθώς και η κωδικοποίηση της σε ένα, ενιαίο, σαφές και ξεκάθαρο νομοθέτημα. Στο νομοθέτημα αυτό θα πρέπει να ενσωματωθούν όλες οι σχετικές διατάξεις της Ενωσιακής (Κοινοτικής) Νομοθεσίας και των Διεθνών Συμβάσεων που η χώρα μας έχει ήδη κυρώσει με νόμους, εδώ και πολλά χρόνια, αλλά στην ουσία δεν τις εφαρμόζει με σαφή και ολοκληρωμένο τρόπο (όπως π.χ. Σύμβαση Βέρνης, Σύμβαση Βόννης κλπ), καθώς και τα νεότερα επιστημονικά δεδομένα για την άγρια πανίδα και τους βιοτόπους της Ελλάδας (αλλαγές στην κατανομή/ πληθυσμούς των ειδών, η επερχόμενη κλιματική αλλαγή κ.λπ.) καθώς και τα στοιχεία από την πρόσφατη αξιολόγηση της πανίδας στο πλαίσιο της εθνικής παρακολούθησης. Επίσης θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η πάγια νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ) και του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣΤΕ). Πιο συγκεκριμένα, το ΣΤΕ ορίζει την ύπαρξη μιας επιστημονικής μελέτης ως απολύτως αναγκαία προϋπόθεση για την έκδοση των ρυθμιστικών αποφάσεων περί θήρας.

Διοικητικό καθεστώς

1β. Πρόταση: Αρμόδια για την άσκηση του κυνηγίου στην Ελλάδα αρχή πρέπει σαφέστατα να παραμείνει η Δασική Υπηρεσία του Υ.Π.ΕΝ., με την απολύτως απαραίτητη προϋπόθεση όμως ότι πρέπει αυτή να ενισχυθεί (πέραν των δασολόγων) και με πρόσθετο εξειδικευμένο προσωπικό από άλλες επιστημονικές ειδικότητες όπως π.χ. βιολόγοι, ορνιθολόγοι, θηραματολόγοι κ.λπ., καθώς και με το απαραίτητο προσωπικό φύλαξης. Τα τελευταία χρόνια υπάρχει στη χώρα μας ικανός αριθμός τέτοιων επιστημόνων που μπορούν να καλύψουν με επάρκεια τις ανάγκες αυτές.

1γ. Πρόταση: Θεωρούμε επίσης, ως αναγκαία τη συγκρότηση και θεσμοθέτηση «Εθνικής Επιτροπής για το Κυνήγι», κατάλληλα στελεχωμένη με ανθρώπους εγνωσμένου κύρους (στελέχη της Διοίκησης, πανεπιστημιακούς, εκπροσώπους των κυνηγετικών οργανώσεων και εκπροσώπους των περιβαλλοντικών οργανώσεων) και έχοντας σαφείς αρμοδιότητες. Η εν λόγω επιτροπή αναμένεται, ως σύμβουλος της Πολιτείας, να διαδραματίσει χρήσιμο και εποικοδομητικό ρόλο στα θέματα άσκησης του κυνηγίου στην Ελλάδα.

2.- Ποια θεωρείτε ότι είναι τα κυριότερα προβλήματα που αφορούν στο υφιστάμενο πλαίσιο οργάνωσης και λειτουργίας των Κ.Σ., Κ.Ο. και Κ.Σ.Ε. και ποιες προτείνετε ως άμεσες παρεμβάσεις για την επίλυση τους.

και

4.-Θεωρείτε ότι το πλαίσιο των αναγνωρισμένων και συνεργαζόμενων με το Υπουργείο Κυνηγετικών Οργανώσεων (Κ.Ο.) είναι πλήρες και εξασφαλίζεται ο σκοπός για τον οποίο υφίστανται αυτές οι Κ.Ο.; Αν όχι, ποια λειτουργική δομή προτείνετε να ακολουθήσει η πολιτεία;

Εάν το ισχύον στην Ελλάδα νομικό καθεστώς για την άσκηση του κυνηγιού είναι, όπως προαναφέρθηκε, αναχρονιστικό, η νομοθεσία που διέπει το πλαίσιο οργάνωσης και λειτουργίας των Κ.Ο. είναι ακόμη πιο προβληματική. Αυτά που ισχύουν σήμερα για τις Κ.Ο. προέρχονται ουσιαστικά από νομοθεσία της Μεταξικής περιόδου (1936) που «επικαιροποιήθηκε» κωδικοποιούμενη με το ΝΔ 86/69, της δικτατορικής περιόδου. Με άλλα λόγια, η φιλοσοφία και το πνεύμα των διατάξεων αυτών προέρχονται από την ανάγκη των τότε μη δημοκρατικών αρχών να «ελέγξουν» τους κυνηγούς και να τους υποχρεώσουν σε συμμόρφωση με τα τότε κρατούντα, ίσως και από φόβο εξ αιτίας του ότι οι κυνηγοί οπλοφορούν. Από εκεί πηγάζει σαφέστατα και η ισχύουσα, ακόμη και σήμερα, ιδιαιτερότητα των Κ.Ο. που θεωρούνται, βάσει νόμου, ως υποχρεωτικά «συνεργαζόμενες με την Πολιτεία», ιδιαιτερότητα που (εξ όσων γνωρίζουμε) δεν εφαρμόζεται για κανένα άλλο αντίστοιχο νομικό πρόσωπο στην Ελλάδα (σύλλογο, σωματείο κ.λπ.).

Το ιδιότυπο αυτό νομικό καθεστώς, επιτρέπει στις Κ.Ο. στην Ελλάδα, να απολαμβάνουν μια σειρά ειδικών «προνομίων», γεγονός που έχει, διαχρονικά, δημιουργήσει μια στρεβλή κατάσταση, που, με τη σειρά της, προκαλεί σειρά μικρών και μεγάλων προβλημάτων, αλλά και σαφή φαινόμενα διαπλοκής, μικροκομματικών παιχνιδιών, ψηφοθηρικών συναλλαγών, κ.λπ. Τα τελευταία, μάλιστα, χρόνια η Κ.Σ.Ε. ενεπλάκη συνειδητά και στις πολιτικές διεργασίες, καλώντας δημοσίως τους κυνηγούς να ψηφίσουν ή να καταψηφίσουν στις εθνικές εκλογές ή στις ευρωεκλογές συγκεκριμένους υποψηφίους ανάλογα με τη θέση τους για το κυνήγι.

Παράλληλα, τα τελευταία χρόνια έχουν, νόμιμα, ιδρυθεί πολλοί κυνηγετικοί σύλλογοι οι οποίοι (για τους δικούς τους εύλογους λόγους) δεν επιθυμούν να είναι «συνεργαζόμενοι». Αυτό έχει ήδη δημιουργήσει πολλά προβλήματα που σχετίζονται με την συνταγματική αρχή της ισονομίας των πολιτών επειδή, όπως προείπαμε, μόνον οι «συνεργαζόμενες» Κ.Ο. απολαμβάνουν ειδικών προνομίων κ.λπ. Τέλος, είναι απορίας άξιον πώς η Πολιτεία (εδώ και χρόνια) ουσιαστικά αρνείται να κατοχυρώσει νομικά τις περιβαλλοντικές οργανώσεις ως «συνεργαζόμενες», διατηρώντας αυτό το «προνόμιο» μόνον για τους κυνηγούς.

Πιστεύουμε ότι αυτή ακριβώς η κατάσταση είναι η «ρίζα του κακού» σε ότι αφορά τα κυνηγετικά ζητήματα στην Ελλάδα και πρέπει να αντιμετωπιστεί αποφασιστικά, κόβοντας εντελώς αυτό τον ιδιότυπο «ομφάλιο λώρο» των Κ.Ο. με την Πολιτεία.

Πρόταση: Προτείνουμε την άμεση κατάργηση όλων των διατάξεων που θεωρούν τις Κ.Ο. ως υποχρεωτικά «συνεργαζόμενες» με την Πολιτεία και την υπαγωγή τους στις διατάξεις του Αστικού Κώδικα «περί σωματείων», τις διατάξεις δηλαδή που διέπουν τη λειτουργία όλων των άλλων σωματείων στη χώρα μας.

3.-Υπάρχουν προβλήματα ή παραλείψεις που σχετίζονται με την έκδοση των αδειών θήρας ; Αν ναι, ποια είναι αυτά και τι προτείνετε να αλλάξει ως προς το ισχύον πλαίσιο.

και

6.- Εκπαίδευση κυνηγών. Αλλαγή τρόπου εξέτασης των υποψηφίων κυνηγών. Προτάσεις.

Πιστεύουμε πως, συγκριτικά με άλλες Ευρωπαϊκές (και όχι μόνον) χώρες, ο αριθμός των κυνηγών στην Ελλάδα, σε σχέση με τον πληθυσμό, την έκταση αλλά και τους πληθυσμούς της άγριας πανίδας της χώρας, είναι ακόμη πολύ μεγάλος. Αυτό οφείλεται σε πολλούς λόγους, ένας εκ των οποίων είναι, κατά την γνώμη μας, και η ευκολία απόκτησης κυνηγετικής άδειας και όπλου. Παρά τις πρόσφατες σαφείς βελτιώσεις εκ μέρους της Δασικής Υπηρεσίας (νέα ερωτηματολόγια εξετάσεων, παραγωγή εκπαιδευτικού υλικού, κ.λπ.), πιστεύουμε ότι το ισχύον σύστημα εξετάσεων για την απόκτηση άδειας κυνηγίου χρειάζεται γενναία αναθεώρηση με νέα, πολύ αυστηρότερα κριτήρια, κυρίως δε σε σχέση και με την οπλοκατοχή. Θεωρούμε μάλιστα εντελώς απαράδεκτο τον πανεύκολο τρόπο με τον οποίον οποιοσδήποτε στην Ελλάδα, με ελάχιστες προϋποθέσεις, μπορεί να αγοράσει νόμιμα ένα κυνηγετικό όπλο, χωρίς απαραίτητα να διαθέτει κυνηγετική άδεια. Είναι πασίγνωστο ότι σήμερα στην Ελλάδα υπάρχουν, νομίμως, εκατοντάδες χιλιάδες κυνηγετικά όπλα στα χέρια πολιτών. Όλοι αυτοί δεν είναι κυνηγοί και πιστεύουμε ακράδαντα πως η εκτεταμένη λαθροθηρία (που σε ορισμένες περιοχές τείνει να γίνει μάστιγα) οφείλεται σε μεγάλο ποσοστό σε «μη κυνηγούς», οι οποίοι όμως κατέχοντας κυνηγετικό όπλο δεν διστάζουν να ασχοληθούν περιστασιακά με το κυνήγι. Με άλλα λόγια, στους 200.000, περίπου, νόμιμους κυνηγούς θα πρέπει να προσθέσουμε τουλάχιστον άλλους τόσους που, έστω και περιστασιακά, επιβαρύνουν σοβαρά την άγρια πανίδα.

Πρόταση: Προτείνουμε την ουσιαστική αναθεώρηση του σημερινού συστήματος έκδοσης αδειών κυνηγίου, με την καθιέρωση νέων, πολύ αυστηρότερων εξετάσεων που, εκτός των άλλων, θα πρέπει να περιλαμβάνουν και πρακτικές εξετάσεις στη χρήση του όπλου, τη σκοποβολή, κ.λπ., όπως ακριβώς γίνεται και με τις άδειες οδήγησης.

Παρατηρούμε επίσης ότι το υπάρχον σύστημα έκδοσης άδειας δεν έχει τη δυνατότητα να διασταυρώσει την έκδοση πολλαπλών αιτήσεων για άδειες από τον ίδιο κυνηγό. Για παράδειγμα εάν σχετικό Δασαρχείο αρνηθεί έκδοση

άδειας λόγω σχετικού εκκρεμούντος παραπτώματος, ο κυνηγός έχει τη δυνατότητα να εκδώσει γενική άδεια θήρας από διαφορετικό Δασαρχείο, το οποίο δεν μπορεί να γνωρίζει τη σχετική μη συμμόρφωση του κυνηγού. Είναι αυτονόητο πως πρέπει να απαγορευτεί εντελώς η αγορά και κατοχή κυνηγετικών όπλων σε όσους δεν διαθέτουν άδεια κυνηγίου.

Πρόταση: Προτείνουμε την εφαρμογή συστηματικών προγραμμάτων επιμόρφωσης και συνεχούς εκπαίδευσης των κυνηγών. Εξ όσων γνωρίζουμε, τέτοια προγράμματα γίνονται και σήμερα από κυνηγετικές οργανώσεις, αλλά αυτά θα πρέπει να αναδιοργανωθούν και να συστηματοποιηθούν σε συγκεκριμένο πλαίσιο που θα καταρτιστεί με την συνεργασία της Πολιτείας, των κυνηγετικών, αλλά και των περιβαλλοντικών οργανώσεων.

5.-Θεωρείτε ότι υπάρχουν κενά στο νομοθετικό πλαίσιο που διέπει τη θήρα των τριχωτών και πτερωτών θηραμάτων; Αν ναι, ποια είναι αυτά και ποιες αλλαγές προτείνετε;

5 α Σε συνέχεια των παραπάνω (βλ. παράγραφο 1), θεωρούμε ότι το κυνήγι τόσο των πουλιών όσο και των θηλαστικών στην Ελλάδα γίνεται με παντελώς αντιεπιστημονικά κριτήρια, που δεν έχουν καμία απολύτως σχέση με τις πραγματικές βιολογικές ανάγκες και την οικολογία των διαφόρων ειδών, ούτε, βεβαίως, τις πραγματικές αρχές της αειφορίας στη διαχείριση ενός τόσο σημαντικού κεφαλαίου της χώρας μας όπως η άγρια πανίδα και οι βιότοποι της. Αυτό είναι ιδιαίτερα εμφανές στα πουλιά, όπου ναι μεν στη χώρα μας θηρεύονται μόνο τα είδη που επιτρέπονται με βάση την Κοινοτική Οδηγία, αλλά ο χρόνος (περίοδος) θήρας των περισσότερων εξ αυτών, οι περιοχές όπου αυτά επιτρέπονται να κυνηγούνται κ.λπ. είναι εντελώς λανθασμένα.

Το χαρακτηριστικότερο ίσως παράδειγμα που επιβεβαιώνει τα παραπάνω είναι το εξής: κάθε χρόνο το κυνήγι αρχίζει στις 20 Αυγούστου και μέχρι τις 14 Σεπτεμβρίου επιτρέπεται μόνο στις ονομαζόμενες «Ζώνες Διάβασης Αποδημητικών». Με αυτή τη ρύθμιση (που ισχύει εδώ και δεκαετίες) ο νομοθέτης πολύ ορθώς περιορίζει την περίοδο αυτή μόνο στη θήρα των «αποδημητικών», ωστόσο τα περισσότερα από τα είδη που επιτρέπει πλέον η ρυθμιστική να θηρεύονται στο διάστημα αυτό ΔΕΝ είναι σε καμία περίπτωση αποδημητικά. Πρόκειται για το Αγριοπερίστερο, την Τσίχλα, την Δεντρότσιχλα, την Κοκκινότσιχλα, την Γερακότσιχλα, τον Κότσουφα και τα κορακοειδή (Καρακάξα, Κουρούνα και Κάργια). Κανένα από αυτά τα είδη, δεν αποδημεί προς την Αφρική, αφού πρόκειται για είδη που είτε παραμένουν μόνιμα στην Ελλάδα (Αγριοπερίστερο, κορακοειδή, κ.λπ.) ή δεν απαντώνται καν στη χώρα μας αυτή την καλοκαιρινή περίοδο διότι φθάνουν αργά το φθινόπωρο ή και μέσα στον χειμώνα (Γερακότσιχλα, Κοκκινότσιχλα, κ.λπ.). Είναι ολοφάνερο ότι η θήρα των ειδών αυτών (έστω και στις ζώνες διάβασης) επιτρέπεται τα τελευταία χρόνια απλώς και μόνο για να ικανοποιηθεί η ηγεσία των κυνηγών. Ένα παρόμοιο (σκόπιμο;) λάθος είναι το ότι το κυνήγι του Τρυγονιού επιτρέπεται μέχρι τις 28 Φεβρουάριου (!), όταν δηλαδή το συγκεκριμένο είδος δεν απαντάται στη χώρα μας αφού βρίσκεται ακόμη στους τόπους διαχείμασης του στην Αφρική.

Είναι γνωστό, άλλωστε, ότι μέχρι και σήμερα δεν υπάρχει καμία απολύτως επιστημονική, έγκυρη και αντικειμενική μελέτη για τους πληθυσμούς, την γεωγραφική κατανομή, τις οικολογικές απαιτήσεις κ.λπ., των θηρευσίμων ειδών, μελέτη με βάση την οποία η Πολιτεία θα όφειλε να διαμορφώνει τη θηρευτική της πολιτική. Παρά δε το γεγονός ότι το ΣΤΕ έχει κατ' επανάληψη αποφανθεί ότι η ύπαρξη μιας τέτοιας μελέτης είναι «απολύτως αναγκαία προϋπόθεση» για την έκδοση των περί θήρας ρυθμιστικών αποφάσεων, η Πολιτεία όχι μόνον κωφεύει, αλλά παραπλανεί το ανώτατο δικαστήριο της χώρας μας, εμφανίζοντας ως τέτοια, μια «μελέτη» που συντάσσουν επιστήμονες των οποίων η αντικειμενικότητα αμφισβητείται, αφού είτε είναι οι ίδιοι κυνηγοί είτε χρηματοδοτούνται από τις ίδιες τις Κ.Ο., ενώ η «μελέτη» τους αυτή δεν έχει ποτέ δοθεί στη δημοσιότητα έτσι ώστε να υποστεί μια, έστω υποτυπώδη, αντικειμενική αξιολόγηση από ανεξάρτητους επιστήμονες.

Πρόταση: Προτείνουμε την άμεση χρηματοδότηση και προκήρυξη πλήρους επιστημονικής μελέτης για την επικαιροποίηση του καταλόγου των θηρευσίμων ειδών στη χώρα μας.

Μέχρι, ωστόσο, να ολοκληρωθεί μια τέτοια μελέτη πρέπει να διορθωθούν οι ελλείψεις στην ισχύουσα ρυθμιστική απόφαση για το κυνήγι έτσι ώστε την περίοδο 20/8 με 14/9 στις ζώνες διάβασης να επιτρέπεται μόνο το κυνήγι του Ορτυκιού και του Τρυγονιού, διότι είναι τα μοναδικά θηρεύσιμα είδη που όντως μεταναστεύουν κάθε φθινόπωρο προς την Αφρική.

5β. Αν και τυπικά δεν θεωρείται «κενό» στην υπάρχουσα νομοθεσία, το ζήτημα της «κλιμακωτής θήρας» των υδροβίων στην Ελλάδα είναι εξαιρετικά σοβαρό. Η κλιμακωτή λήξη της περιόδου της θήρας που εφαρμόζεται στη χώρα μας, είναι μία πρακτική απαράδεκτη, ως αντιεπιστημονική και νομικά αντίθετη τόσο με την Κοινοτική Οδηγία για τα πουλιά, όσο και με το εγχειρίδιο με τις οδηγίες για την ορθή άσκηση της θήρας που εδώ και χρόνια έχει συντάξει η Επιτροπή ORNIS και που έχει γίνει πλήρως αποδεκτό (άρα και εφαρμοστέο) από όλα τα κράτη-μέλη και την FACE, δηλαδή τους ίδιους τους κυνηγούς. Με βάση τη σχετική νομολογία του ΔΕΚ (C-435/92, C-38/99) η λήξη της θήρας με κλιμακωτές ημερομηνίες απαγορεύεται εκτός εάν: το κράτος-μέλος έχει υποβάλει μελέτες που αποδεικνύουν ότι δεν θα υπάρχει σύγκυση των ειδών και δεν θα υπάρχει ενόχληση από τους κυνηγούς στα υπόλοιπα μη θηρεύσιμα είδη που έχουν εισέλθει στη φάση αναπαραγωγής ή μετανάστευσης. Παρά το ότι η Ελλάδα δεν έχει υποβάλει τέτοιες μελέτες, η αρμόδια υπηρεσία, στηριζόμενη αποκλειστικά και μόνον στη μελέτη των ίδιων των κυνηγών που προαναφέρθηκε, καθορίζει πολλές και διαφορετικές ημερομηνίες λήξης της θήρας για τα διάφορα είδη, με αποτέλεσμα όχι μόνο να προκαλείται σύγκυση (ακόμη και στους νομοταγείς κυνηγούς), αλλά, κυρίως, να θηρεύονται είδη που δεν θα έπρεπε. Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα αυτής της απαράδεκτης πρακτικής είναι οι πάπιες, αφού για 4 είδη η θήρα λήγει στις 31 Ιανουαρίου ενώ για τα υπόλοιπα 7 στις 10 Φεβρουαρίου, Είναι δε χαρακτηριστικό ότι η μόνη (μέχρι σήμερα) μελέτη που χρηματοδότησε η ίδια η Δασική Υπηρεσία και ανέθεσε στο (τέως) ΕΘΙΑΓΕ αποδεικνύει σαφώς το πρόβλημα της σύγκυσης αυτό ακριβώς το 10ήμερο. Παρ' όλα αυτά, τα συμπεράσματα της συγκεκριμένης μελέτης εξακολουθούν να παραμένουν

σκοπίμως «στο συρτάρι». Παρόμοιο θέμα (με διαφορετικές δηλαδή ημερομηνίες λήξης) υπάρχει και με τις τσίχλες, και άλλα είδη.

Πρόταση: Προκειμένου να σταματήσει η παρανομία της κλιμακωτής λήξης της περιόδου θήρας, αλλά, κυρίως, για λόγους προστασίας και αειφορικής διαχείρισης των θηρευσίμων πουλιών, προτείνουμε τη θεσμοθέτηση 2 καταληκτικών ημερομηνιών για την άσκηση θήρας: 31 Ιανουαρίου για όλα τα υδρόβια και παρυδάτια και 10 Φεβρουαρίου για όλα τα υπόλοιπα (δενδρόβια, δασόβια, κ.λπ.), χωρίς καμία απολύτως εξαίρεση.

7.- Οποιοδήποτε άλλο θέμα στο πλαίσιο του άξονα Ι.

7 α. Θεωρούμε νομικά απαράδεκτο (όπως έχει επισημάνει πολλακίς και η Ε.Ε.) να εκδίδεται ρυθμιστική απόφαση περί θήρας κάθε χρόνο. Θεωρούμε ότι η ετήσια Υ.Α. εξυπηρετεί μικροπολιτικά παιχνίδια. Όμως κατανοούμε και τον τεράστιο φόρτο των κατά τόπους Δασικών Αρχών που καλούνται κάθε καλοκαίρι (με ελάχιστο πλέον προσωπικό και πόρους) να εκδίδουν άδειες κυνηγίου ή να διεκπεραιώνουν τον γραφειοκρατικό φόρτο της συνεργασίας με τους Κυνηγετικούς Συλλόγους.

Πρόταση: Προτείνουμε η Υπουργική Απόφαση για την ρύθμιση του κυνηγίου να έχει 5ετή διάρκεια, ή έστω 3ετή. Εάν, στο μεταξύ, προκύψει τεκμηριωμένη ανάγκη νεότερης ρύθμισης αυτή μπορεί να γίνει με την έκδοση τροποποιητικής απόφασης.

7 β. Σε συνάφεια με το θέμα της έκδοσης αδειών κυνηγίου, πιστεύουμε ότι το κόστος της άδειας κυνηγίου είναι χαμηλό, ιδιαίτερα για όσους εκδίδουν «γενική άδεια», άδεια δηλαδή για όλη την επικράτεια. Πέραν όμως του χαμηλού κόστους, το πρόβλημα γίνεται ακόμη πιο σοβαρό από το γεγονός ότι ενώ η Πολιτεία προσπαθεί (στις σημερινές συνθήκες οικονομικής κρίσης) να αυξήσει τα έσοδα της, το μεγαλύτερο ποσοστό από τα χρήματα που πληρώνουν οι κυνηγοί για την έκδοση των αδειών τους ετησίως, δεν καταλήγει στο Δημόσιο Ταμείο, αλλά, βάσει νόμου, στις Κ.Ο. Και ναι μεν δεχόμαστε ότι με τα έσοδα αυτά πολλές Κ.Ο. επιτελούν όντως θετικό φιλοθηραματικό έργο. Ωστόσο, αναρωτιόμαστε γιατί να μην μπορεί η Πολιτεία, χρησιμοποιώντας τα έσοδα αυτά από την έκδοση αδειών κυνηγίου, να υλοποιήσει προγράμματα υπέρ της άγριας πανίδας και των βιοτόπων της ή να υποστηρίξει τη λειτουργία των Φορέων Διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών;

Πρόταση: Προκειμένου να σταματήσει η στρέβλωση του διαχρονικού συστήματος οικονομικής αλληλεξάρτησης των Κ.Ο. με την Πολιτεία (που, όπως προαναφέρθηκε, προέρχεται από το νομικό ιδιότυπο των «συνεργαζόμενων» Κ.Ο.) προτείνουμε την σημαντική αύξηση του κόστους έκδοσης «γενικής άδειας» και την αύξηση του κόστους έκδοσης «περιφερειακής άδειας», σε συνδυασμό με την σημαντική αύξηση του ποσοστού είσπραξης του Δημοσίου από το κόστος έκδοσης των αδειών κυνηγίου.

7 γ. Θα πρέπει να επανεξεταστεί με μεγάλη σοβαρότητα και προσοχή το θέμα των περιοχών όπου επιτρέπεται ή απαγορεύεται το κυνήγι (ΚΑΖ, Περιοχές του δικτύου NATURA 2000, ΖΕΠ, Ζώνες Διάβασης Αποδημητικών κ.λπ.), έτσι ώστε οι κυνηγοί να μπορούν να ικανοποιούν τις ανάγκες τους, χωρίς να υποβαθμίζεται η βιοποικιλότητα.

Πρόταση: Θεωρούμε απολύτως αναγκαία την ψήφιση νομοθετικής ρύθμισης για την, κατά περίπτωση, επανοριοθέτηση των ΚΑΖ και των Ζωνών Διάβασης Αποδημητικών. Τούτο, διότι κάποιες από αυτές τις περιοχές θεσμοθετήθηκαν πριν από δεκαετίες και σήμερα δεν εξυπηρετούν καμία σχεδόν από τις ανάγκες της άγριας πανίδας. Η επανοριοθέτηση θα μπορούσε να περιλαμβάνει ακόμη και ενδεχόμενη κατάργηση ορισμένων εξ αυτών, εφόσον αυτό μπορεί να τεκμηριωθεί. Με τον τρόπο αυτό θα απελευθερωθούν περιοχές όπου θα επιτρέπεται το κυνήγι, αμβλύνοντας έτσι την πίεση που ασκείται σήμερα.
